

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 2 Αυγούστου 2026 | Αρ. Φύλλου 292

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ
ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.**

Η Εκκλησία δεν τιμά μόνο την ημέρα κατά την οποία ένας άγιος ολοκλήρωσε τον επίγειο αγώνα του, αλλά και τις στιγμές εκείνες κατά τις οποίες ο ίδιος ο Θεός φανερώνει τη δόξα των αγίων Του. Μία τέτοια εορτή είναι η ανακομιδή των ιερών λειψάνων του αγίου πρωτομάρτυρος και αρχιδιακόνου Στεφάνου. Δεν πρόκειται απλώς για ένα ιστορικό γεγονός, αλλά για μια ζωντανή μαρτυρία ότι ο Θεός δεν εγκαταλείπει εκείνους που Τον αγάπησαν μέχρι τέλους και ότι ακόμη και μετά την κοίμησή τους συνεχίζει να ενεργεί μέσω αυτών προς ωφέλεια του λαού Του.

Ο άγιος Στέφανος υπήρξε ο πρώτος μάρτυρας της Εκκλησίας. Με παρηρησία κήρυξε τον Χριστό και σφράγισε την ομολογία του με το αίμα του. Μετά τον λιθοβολισμό του, οι διώκτες του πέταξαν το σώμα του σαν κάτι άχρηστο, πιστεύοντας ότι έτσι θα έσβηναν ακόμη και τη μνήμη του. Ο Θεός όμως είχε διαφορετικά σχέδια.

Ο σοφός νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ, ο οποίος είχε ήδη πιστέψει στον Χριστό και είχε βαπτισθεί από τους Αποστόλους, δεν επέτρεψε να μείνει ατιμασμένο το σώμα του Πρωτομάρτυρα. Με τη βοήθεια άλλων χριστιανών παρέλαβε κρυφά το ιερό λείψανο και το ενταφίασε με ευλάβεια στο κτήμα του, κοντά στα Ιεροσόλυμα.

Στον ίδιο τόπο αναπαύθηκε αργότερα και ο Νικόδημος, ο κρυφός μαθητής του Κυρίου, εκείνος που είχε επισκεφθεί νύχτα τον Χριστό για να ακούσει τη διδασκαλία Του και που στάθηκε δίπλα στον Ιωσήφ από Αριμαθαίας κατά την ταφή του Κυρίου. Δίπλα τους ενταφιάστηκαν επίσης ο ίδιος ο Γαμαλιήλ και ο γιος του Αβελβούλ, ο οποίος είχε επίσης δεχθεί το άγιο Βάπτισμα. Έτσι ο τόπος εκείνος έγινε ένας σιωπηλός μάρτυρας της πρώτης Εκκλησίας, φυλάσσοντας πολύτιμους θησαυρούς που έμελλε να αποκαλυφθούν την κατάλληλη ώρα.

Πέρασαν πολλά χρόνια και η ακριβής θέση των τάφων ξεχάστηκε. Εκείνο όμως που λησμονεί ο άνθρωπος, δεν το λησμονεί ποτέ ο Θεός. Όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο άγιος Στέφανος εμφανίσθηκε επανειλημμένα στον ευσεβή ιερέα Λουκιανό, ζητώντας του να ειδοποιήσει τον επίσκοπο Ιεροσολύμων Ιωάννη, ώστε να γίνει ανακομιδή των ιερών λειψάνων.

Οι ανασκαφές άρχισαν με πίστη και προσευχή. Πολύ σύντομα αποκαλύφθηκε μία πέτρινη πλάκα με χαραγμένα τα ονόματα του Στεφάνου, του Νικοδήμου και του Αβελβούλ. Την ίδια στιγμή η γη σείστηκε, μια άρρητη ευωδία πλημμύρισε τον τόπο, αγγελικές φωνές ακούστηκαν να δοξολογούν τον Θεό και

πολλοί ασθενείς θεραπεύθηκαν. Ο Θεός φανέρωνε ότι οι άγιοί Του δεν είναι νεκροί, αλλά ζουν αιώνια κοντά Του και μεταδίδουν τη χάρη Του στον κόσμο.

Η μεταφορά του ιερού σκηνώματος του Πρωτομάρτυρα στην αγία Σιών των Ιεροσολύμων υπήρξε αληθινή πανήγυρη. Πλήθη πιστών συνόδευσαν με ύμνους και δάκρυα χαράς το πολύτιμο λείψανο. Μάλιστα, την ημέρα εκείνη έπεσε άφθονη βροχή, δίνοντας τέλος στη μεγάλη ανομβρία που βασάνιζε για πολύ καιρό την Παλαιστίνη. Ο λαός κατάλαβε ότι η ευλογία του Θεού συνόδευε την παρουσία του αγίου.

Λίγο αργότερα συνέβη ακόμη ένα αξιοθαύμαστο γεγονός. Η χήρα του κτήτορα του ναού, όπου είχε τοποθετηθεί το λείψανο του αγίου, θέλησε να μεταφέρει στην Κωνσταντινούπολη το λείψανο του συζύγου της. Από λάθος όμως πήρε τη λάρνακα του αγίου Στεφάνου. Καθ' όλη τη διαδρομή επιτελούνταν θαύματα και ιάσεις. Όταν έφθασαν σε έναν τόπο που ονομαζόταν Κωνσταντιάνες, τα ζώα που έσερναν τη λάρνακα σταμάτησαν και δεν προχωρούσαν με κανέναν τρόπο. Έγινε τότε φανερό ότι ο ίδιος ο Θεός είχε ορίσει εκεί να παραμείνει το τίμιο λείψανο του αγίου. Στον τόπο αυτό ανεγέρθηκε αργότερα μεγαλοπρεπής ναός προς τιμήν του Πρωτομάρτυρα.

Η εορτή αυτή μάς υπενθυμίζει ότι η Εκκλησία τιμά τα ιερά λείψανα όχι ως απλά ιστορικά κειμήλια, αλλά ως φορείς της θείας χάριτος. Το σώμα του ανθρώπου που αγιάζεται από το Άγιο Πνεύμα γίνεται ναός του Θεού και συνεχίζει, ακόμη και μετά την κοίμησή του, να μεταδίδει την ευλογία Του. Γι' αυτό και οι πιστοί προσκυνούν με

ευλάβεια τα τίμια λείψανα, όχι λατρεύοντας την ύλη, αλλά δοξάζοντας τον Θεό που αγιάζει τον άνθρωπο.

Παράλληλα, ο άγιος Στέφανος μάς διδάσκει ότι καμία θυσία που γίνεται για τον Χριστό δεν χάνεται. Οι διώκτες του πίστεψαν πως εξαφάνισαν το σώμα του, όμως ο Θεός το ανέδειξε πηγή θαυμάτων για ολοκληρή την οικουμένη. Έτσι συμβαίνει πάντοτε στη ζωή της Εκκλησίας. Εκεί όπου οι άνθρωποι βλέπουν ήττα, ο Θεός προετοιμάζει τη νίκη. Εκεί όπου φαίνεται να κυριαρχεί ο θάνατος, ο Χριστός φανερώνει τη ζωή.

Ας προστρέχουμε λοιπόν με πίστη στον άγιο πρωτομάρτυρα Στέφανο, ζητώντας τη μεσιτεία του. Ας μιμηθούμε την ακλόνητη πίστη, τη συγχωρητικότητα και την αγάπη του προς τον Χριστό. Και ας παρακαλέσουμε τον Κύριο, με τις πρεσβείες του πρώτου Μάρτυρα της Εκκλησίας, να μας αξιώσει να γίνουμε κι εμείς αληθινοί μάρτυρες του Ευαγγελίου στην καθημερινή μας ζωή, ώστε κάποτε να αξιωθούμε να συμμετάσχουμε στη χαρά και στη δόξα της αιώνιας Βασιλείας Του. Αμήν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε, σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.